

**РАН БОСИЛЕК  
ЕВТИН БРЪСНАР  
СКЪПО БРЪСНЕНЕ**

[chitanka.info](http://chitanka.info)

Случило се, че в една гостоприемница се събрали двайсетина хитрувачи. Те насядали в кръчмата на гостоприемницата и почнали да се надлъгват и надхитруват. Лъгали се, каквото се лъгали, докато най-старият хитрец, който бил прочут скъперник, рекъл:

— Приказките, момчета, свършване нямат, ами знаете ли, че утре е неделя. Я да повикаме бръснар, та всички ни наведнъж да обръсне. По-евтино ще ни излезе.

— Аз съм бръснар — обадил се най-младият хитрец, който дотогава мълчал. — Недейте търси други.

— По колко пари ще вземеш на глава? — попитал скъперникът.

— А бе, дайте там по един лев, колкото да не е без пари.

— Скъпо искаш.

— И аз съм сиромах човек. Ала като ви се види скъпо, ще ви отстъпя. Сторил съм днес пет лева разноски. Платете ги на кръчмаря и повече няма да искам.

— Съгласни сме — рекъл скъперникът.

— Като е тъй, всеки да отиде в стаята си. Аз ще взема каквото ми трябва за бръснене и ей сега ще дойда.

Като излязъл бръснарят, старият хитрец се изсмял и рекъл:

— Хубаво го излъгахме. Мълчете си. Наместо той нас ние него ще обръснем. Хайде сега всеки в стаята си!

През туй време бръснарят изпросил от ханджията сапун, леген и топла вода, па се заловил за работа.

Отишъл най-напред в стаята на скъперника. Насапунисал му лицето, брадата и главата, па рекъл:

— Брей, почакай, че съм си забравил бръсначите!

И бръснарят бързо излязъл, като оставил сапунисания. Тръгнал сетне от стая в стая, насапунисвал всичките и все ги оставял да почакаат, докато си вземе бръсначите.

Сапунът бил лютив. Който си поотворел очите, долютявало му, та, ще не ще, трябвало да мижи и да чака бръснаря, а той понасапунисал и себе си, за да не го познаят, па хукнал от стая в стая и завикал колкото му глас държи:

— Брей! Де го тоя бръснар! Ще го науча аз него. С мен ще се подиграва!

Наизскачали всички от стаите, погледнали се и що да видят — до един били изцапани. Сапунената пяна потекла в пазвите им.

И почнали да тичат и да викат:

— Где се скри? Дръжте тоя нехранимайко!

— По-скоро вода!

— Олеле, люти! Изтекоха ми очите! Бръснарят най-силно крещял:

— Дръжте го! Дръжте го!

Насъбрало се мало и голямо. Кой как ги погледнел, изпокъсвал се от смях.

През това време бръснарят се измъкнал от гостоприемницата.

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.